

KLUBBLAD DECEMBER 2015

KLUBBEN FOR SORTSPIDS

INDHOLDSFORTEGNELSE

Hundetræf

Avlsgodkendelse og hvalpefremvisning

Tanto

Indkaldelse til generalforsamling og avlsgodkendelse

Selena, Skolehund på Elverdamsskolen

Hey Derude

Sjov med Spidser

Et seriøst Vov

Potenote

NYT FRA BESTYRELSEN

Kontingent

Et års medlemskab følger kalenderåret, således at kontingent sædvanligvis betales i januar. Kun medlemmer med betalt kontingent har stemmeret til generalforsamlingen.

OBS!

Kasserer er Mette Eiersted, bankkonto i Nordea: 2375 3496698028.

Betaling kan også ske via MobilePay til 28111815.

Husk at oplyse navn og adresse ved indbetaling. Et års kontingent koster 150 kr.

Nye hvalpekøbere får gratis medlemskab af klubben i resten af kalenderåret, det år man køber hvalp. De skal dermed betale kontingent for 2016 for at forblive medlemmer.

Æresmedlemmer

Tidligere avlsdommer og –konsulent Mogens. F. Hansen samt kasserer Axel Michelsen er udnævnt til æresmedlemmer af Klubben for Sort Spids. Vi takker dem begge for mange års støtte og arbejde i klubben.

hundetræf

For mig begyndte træf 2015 allerede om lørdagen. Christian og jeg kørte over for at rejse telte.

Pyt det klarer vi på et par timer, havde jeg selvsikkert sagt til bestyrelsesmødet. Nu havde jeg ikke lige taget højde for det stormvejr der rasede på Fyn den lørdag. Teltene kom da op til sidst men pyyy ha, det var et slid.

Aldrig har jeg været så glad for al den modvægt jeg kunne præstere, som da jeg hang på kanten af stellet mens Christian satte stormstroppe på og vinden havde fat i hele telttaget. Nå men det gik jo godt. Søndag begyndte lidt hektisk. En var kørt i stykker og flere af os blev derfor forsinkede fordi der i sidste øjeblik

var lavet om på planer om at hente, samle op osv.

De mange af jer der mødte op vil kunne huske vejret, vådt... meget vådt.

Men trods travlhed, vand og alle de almindelige sidste øjebliksproblemer blev det et godt træf. Der var mødt mange op til kuldremvisningen, hvilket avlskomiteen er taknemmelig for.

Alle tog det med godt humør. Cafeteriaet havde sørget for dejlige sandwich. Og vi

fik et fint kaffe bord med kage. Tak til de flittige hjemmebagere.

For mig blev træffet nok et godt billede på arbejdet i Sort Spids, det er en kamp op af bakke, at sikre at vi bliver ved med at få flere af disse skønne hunde, men der er hjælpsomhed, forståelse og godt

humør hos medlemmerne. Det gør det hele lettere.

En tak fra bestyrelsen til alle jer der mødte op og var med til at gøre det til en god dag.

Tak for I trods vejret var i godt humør og blev så længe som I gjorde. Det gav den gode stemning. Vi håber at møde jer alle igen næste år og at endnu flere vil komme så vi kan få et nyt kanontræf.

Grethe Birkemark

AVLSGODKENDELSE, ALLE GODKENDT

Fridolin, v. Helle Dall
Rufus, v. Anders Meinild
Mira, v. Bitten Christensen
Alle 3 hunde er fra Selena / Aslak-kuldet

SPONSORER

Mange tak til sponsorer til klubbens hundetræf d. 13. sept. 2015

Royal Canin, Randers, www.royalcanin.dk

Rynkeby Dyreklinik, Rynkeby, www.rynkebydyreklinik.dk

Harlekin, Langeskov Centret, Dame- og herretøj v. Rasmus Nielsen,
<https://m.facebook.com/profile.php?id=392897334252751>

Annette Schmidt-Mogensen, Lykken: Opdræt af Sort Spids, Ullerslev,
www.lykkensspidser.mono.net

Arbejdernes Landsbank, Nyborg, www.al-bank.dk

Dagli' Brugsen, Ullerslev

Jysk, Nyborg, www.jysk.dk

MisHund, Odense, v. Hanne Kindberg

Lemvigh-Müller, Odense og Svendborg, www.lemu.dk

KL Design, Frisør, Kirsten Lauritsen, Håndværkervej 12, Langeskov

Chris Jensen A/S, Stenlille, www.chrisjensen.dk

Boehringer-Ingelheim Danmark A/S, København, www.bivet.nu/dk

Mette Eiersted, Møffehuset: Opdræt af sort spids, Tune

Langå Dyrehospital, 8870 Langå v/Randers, www.sunde-dyr.dk

Bog og kram, 8870 Langå, www.bogogkram.dk

Dyr i Centrum, Roskilde, www.dyricentrum.com

Tune Dyreklinik, Tune, www.tunedyreklinik.dk

Charlotte Fischer, Ringe

TANTO

Tanto søger nyt hjem.

Sort Spids, hanhund, født 30.9.2012. Efter Lykkens Lykke og Aslak. Avlsgodkendt - næsten 100% sort - kærlig, sjov, lærenem og arbejdsvillig - vant til at være alene hjemme i løbet af dagen (også til tider lang tid ad gangen) - vant til at være blandt andre mennesker, børn og andre hunde. Han har været passet ude, både på pension og hos private - glad for lange gåture i skoven, men også den "hurtige rundt om blokken". Flere oplysninger kan fås ved kontakt til Louise Tvebro, Middelfart, tlf. 2231 8199. Prisdé er 4.000 kr. **Hjem før pris.**

AVLSGODKENDELSE OG GENERALFORSAMLING I KLUBBEN FOR SORT SPIDS SØNDAG D. 6. MARTS 2016

Avlsgodkendelse, fællesspisning og generalforsamling afholdes i Birkende Boldklubs lokaler, Hans Tausensgade 35 a, Birkende, 5550 Langeskov, Fyn.

Program for dagen:

ca kl 9.00 - 12.00 **Avlsgodkendelse**

For at kunne fortsætte avlsarbejdet på tilfredsstillende vis, er det nødvendigt at flere parringer gennemføres med avlshunde fra flere grene. Din hund kan være en vigtig brik i dette spil.

kl 12.00

Frokost

Frokosten koster ca. kr. 50, tilmelding senest 21.02 2016, som er bindende.

kl 13.00

Generalforsamling

Avlsgodkendelse:

Se gerne om avlsgodkendelsen på klubbens hjemmeside: www.sortspids.dk. De, der skal til avlsgodkendelse, modtager en særskilt indbydelse. Alle til avlsgodkendelse vil få besked om mødetid. Ved tvivlsspørgsmål, kontakt Elisabeth Meinild, e-mail: elisa-beth@meinild.net, tlf 5918 6788.

Der er ikke andre aktiviteter om formiddagen end avlsgodkendelsen. Det er hensigtsmæssigt, at det kun er de hunde, der skal til avlsgodkendelse, der møder op. Øvrige hunde tages med på eget ansvar og må ikke forstyrre avlsgodkendelsen. Kun hunde til avlsgodkendelse må opholde sig i bedømmelseslokalet.

Flexline og sele må ikke bruges ved bedømmelse af hunden.

GENERALFORSAMLING

DAGSORDEN:

1. Valg af dirigent.
2. Valg af referent.
3. Valg af stemmetællere.
4. Formandens beretning.
5. Avsludvalgets beretning.
6. Kassererens beretning, herunder fastsættelse af kontingent.
7. Behandling af indkomne forslag
8. Valg af bestyrelse og suppleanter, på valg er:

bestyrelsesmedlemmer Mette Eiersted
 Hans Henrik Nielsen
 Elisabeth Meinild
 Charlotte Fischer
 (modtager genvalg)

suppleant Eva (Elisabeths datter)
 Mette Brandenburg Jensen

9. Valg af revisor Ole Westh-Nielsen
10. Valg af revisorsuppleant Mette B. Jensen
11. Valg af Avlsudvalg, på valg er: Annette Schmidt-Mogensen
 Elisabeth Meinild
 (begge modtager gerne genvalg)
12. Valg af træfudvalg: Træfudvalget består af bestyrelsen, som kan indkalde ekstra hjælpere. Vi modtager gerne tilsagn fra interesserede medlemmer.
13. Eventuelt.

Har du forslag til behandling på generalforsamlingen, skal det være os i hænde senest den 16.02. Forslag kan sendes på mail på Annette Schmidt-Mogensen på lykkensspidser@gmail.com.

**Hvis I ønsker at spise frokost, så ring antal til Grethe Birkemark på 2449 6892 eller mail på sortspids@birkemark.dk.
Prisen er ca. kr. 50,00 pr. kuvert.**

Tilmeld jer på samme måde, hvis I deltager i generalforsamlingen. Det er ikke nødvendigt at tilmelde sig til generalforsamlingen, men bestyrelsen vil af hensyn til bestilling af kaffe gerne have et omtrentligt antal.

Kaffen betaler klubben.

Vi vil gerne have jeres tilmelding senest den 21.02. 2016.

sELENA

SKOLEHUND PÅ ELVERDAMSSKOLEN

Selena er en sort spids på 5 år.

Hun har gået til lydighedstræning i 2 år og derefter til hverdagstræning herhjemme. Hun har altid været meget glad for børn og er vokset op sammen med katte, heste og andre hunde.

I februar 2015 læste jeg, at der skulle starte en uddannelse som skolehundsekvipage, og jeg besluttede at udsætte efterlønnen og gå i gang med dette spændende projekt.

Inden selve uddannelse kunne gå i gang, skulle Selena først have et helbredstjek hos dyrlægen, og derefter skulle hun til en mentalgodkendelse på Resen Skole i Skive. Det er også der, undervisningen foregår.

Mentalgodkendelsen var en sjov oplevelse. Selena skulle hilse på børn og voksne som hun ikke kendte, hun skulle forholde sig til forskellige slags underlag, fx køreramper, trapper osv. Derefter blev hun udsat for forskellige former for forstyrrelser: stole, der blev væltet - børn, der løb forbi - bolde - løbehjul og meget mere af den slags man oplever i løbet af en almindelig skoledag. Behøver jeg at sige, at hun tog det hele med ophøjet ro! En gang imellem kiggede hun på mig, som om hun ville spørge: Hvad har de egentlig gang i?

Vi har nu gået på uddannelsen siden august, og det at være skolehund er hverdag for Selena, en hverdag fuld af sjove og interessante oplevelser for os begge.

Hverdagen for skolehunden

Selena arbejder primært i 2z på Elverdamsskolen i Tølløse, som er en specialklasse med 6 elever, der har hver deres udfordringer.

Hun har også været på besøg i de andre z-klasser og i indskoling, hvor hun er meget populær.

Når Selena færdes på skolen er hun altid i snor, men i klassen går hun frit omkring.

Det pædagogiske arbejde

De elever, vi dagligt har med at gøre, er udfordret på flere områder. Selena bidrager til at de får større indsigt og forståelse.

Det personlige

De fleste børn, der møder Selena, falder for hende med det samme, fordi hun er så blid og tålmodig. Selv børn, der er bange for hunde, overvinder efterhånden deres ængstelse. Selena er rigtig god til, på en behagelig måde, at give udtryk for, hvad hun kan lide, og hvad hun ikke kan lide. Børnene er opmærksomme på hendes reaktioner og lærer af hende.

Nogle børn har svære følelsesmæssige problemer, som kan have vidt forskellige årsager. Det kan ofte være svært for børnene at tale om disse ting, og de reagerer ofte med vrede eller frustration, når de ikke bliver forstået. Selena kan være en katalysator, så det bliver lettere at få bearbejdet de svære følelser.

Selena hjælper med at:

- Kende egne grænser og respektere andres.
- Give ro, hjælpe med at tage ansvar.
- Skabe en tryk relation, hvor man kan tale om svære ting.

Det sociale

Hunden er menneskets bedste ven, og det gælder også Selena. Det barn, der trænger til en bedste ven, kommer ikke forgæves. Selena er til at stole på, hun tilgiver straks og kommer videre.

Hun er dygtig til at aflæse børnene og tager hensyn til den enkelte.

Hun bryder sig ikke om, at vi er uvenner og lægger sig imellem på sin egen stille og rolige facon. Hvis eleverne kommer op at toppes, går Selena hen og stiller sig imellem. Hun puffer med snuden og børnene forstår, hvad hun mener.

Hun lærer børnene at tage hensyn, fx bryder hun sig, ligesom de fleste børn, ikke om støj. Hvis der er for meget larm i klassen, rejser Selena sig, går hen til døren og ser meget ynkelig ud. Hun viser tydeligt at hun ikke bryder sig om at være i den larm.

Hun bidrager til fællesskabet i klassen, hun er den, alle kan lide og kan samles om.

Selena hjælper med at:

- Undgå konflikter, lære at stoppe eller trække sig.
- Tilgive og komme videre.

Det faglige.

Det at Selena er til stede, kan øge motivationen hos det enkelte barn. "Jeg vil læse for Selena."

Hun kan medvirke til at holde fokus og øge koncentrationen.

Det virker beroligende at Selena ligger under bordet, når man arbejder.

Selena hjælper med at:

- Give tryk, så man tør tro på, at man kan.
- Hjælpe med at holde fokus, være det gode eksempel.

Se mere om skolehunde og uddannelsen på Skolehunden.dk

Elisabeth Meinild

hey derude

Så er det altså på tide at få rystet støvet ud af pelsen. Ret ørerne op, og hør om verden, som den er nu i dag. Der kan ikke være nogen, der er bedre til jobbet som fortæller end en sprælsk sort spids. Jeg hedder Frigga, og er en hvalp på næsten ½ år. Jeg bor sammen med Sif, (ja det er hende vikingevrøvlet), Rivejernet og AltUmuligmanden.

Mange af jer kender sikkert Sif. Hun har jo trofast spredt sit vrøvl her. Men nu er jeg her med friske øjne og masser af gå på mod. Så nu skal I høre hvordan det virkeligt er.

Allerede den første dag hos min nye familie lagde jeg mærke til deres ordforråd, eller rettere mangel på samme. De snakkede en masse, men de manglede navneord.... Alt kaldte de bare NEJ. Ledninger, puder, stoleben, gulvtæppet, briller, garn, køkkenruller, sko og det var bare nogen af dem. Nu kom jeg fra en stor flok, så jeg lod mig ikke så nemt afskrække. Jeg blev ihærdigt ved med at gnave i alle tingene, til de lærte at kalde det ved det rigtige navn. Nåh ja indrømmet, de bedste ting gnaver jeg da stadig i.

Jeg kan tydelig huske den først aften. Nu skal vi sove, sagde de. Jeg blev båret ud på græsplænen?????? "Skal du noget", spurgte de. "Ja sove, ligesom jer". Så skulle de pludselig nå en masse ting. Børste tænder og hår, tisse, drikke vand og enes om hvem der skulle bære mig op. Da vi så omsider kom op i den stue, vi skulle sove i, lå den gamle hund og bredte sig på den bedste soveplads.

Nej nu må der vist statueres et eksempel tænkte jeg. Her har den gamle stivnakke ignoreret mig hele dagen. Hun har nærmest opført sig som om hun bare ventede på at jeg skulle gå igen. Men sådan leger man ikke med mig. Det var tydeligvis en både god og nem flok jeg var endt i. Nu var det var med at markere sig, så bare for at få en plads til lille, søde mig, gav jeg hende et solidt nap i halen. Så blev der ballade og jeg endte i en anden seng. Den stod så mor kunne nå at nusse mig, eller holde fast i mig. Nå vi faldt alle ret hurtigt i søvn, for det havde været en lang dag. Jeg listede dog først over og puttede mig hos Sif. Jeg kunne godt lide mine nye

mennesker, men det tryggeste i verden er nu at putte hos en stor, varm sort spids. Også selv om hun kan være en sur moker.

Så begyndte dagligdagen, det var godt nok forvirrende. Menneskerne gjorde det jo ikke ligefrem lettere for mig. Fra mit fynshjem var jeg vandt til at vi bare tumlede rundt, hvor vi havde lyst, trådhegn ingen hindring, når man er lille nok.

Men vi stoppede ved vægge, plader og lukkede døre. Jeg havde et lille fikst rødt halsbånd, meget tyndt, bare så alle kunne se at her gik førstepræmien.

Her i slagelsehjem fik jeg også et rødt bånd. Men det var et mærkeligt bånd, sele Kalder menneskerne det, og det skulle både rundt om ben og mave og var ret indviklet.

Så bandt de en snor i dem selv og mig, og så skulle vi gå tur. Vi skulle altså gå lige ved siden af hinanden. Ualmindelig tåbelig ide, det blev Sif og jeg hurtigt enige om mennesker aner jo intet om hvad der er spændende. Men så hørte enigheden også op for vi skulle følges ad Sif, mor og mig. Altså hvor det ikke er nemt. Sif havde drøn på, hun ville op i noget hun kaldte terrænet. Men der var så meget at se på vejen, så jeg havde ikke travlt.

Der var nogle store visne blade, de rullede hen af vejen på sådan en sjov måde. Sif og Jeg havde hver sin snor. Mor havde to. Sikke mange øvelser hun kunne med dem! Vikle dem om benene, sommetider en om hvert ben.

Så et hop og noget mennesker kalder piruetter, selvom det så noget forkert ud i den udgave min mor brugte, og jeg så mange der fik sig et godt grin. Nu må jeg jo lige fortælle at Sif ikke var ret nem at følges med. Jeg havde jo hjemmefra lært vigtigheden af at gå forrest. Det har noget med lederskab at gøre. Men når Sif så stopper op og snuser, må jeg jo lige finde ud af, hvad det var vi snuser til. Så må jeg tilbage, rundt om de to andre, og så finde det rigtige sted, snuse og frem i front igen. Godt nok er jeg klogest, men Sif har ligesom mest erfaring, og bare mellem os, hun er lidt min rollemodel, men sig det ikke til hende, så bliver hun bare så vigtigsnudet.

Næste tåbelighed på gåturen var, at mor ville bære mig lidt af vejen. Nej tak jeg ville gå selv. Nok var jeg lille, men jeg kunne sno mig, meget. Vi nåede ikke det der terræn den første dag (eller den første uge). Men jeg havde det da sjovt.

En anden ting der tydelig viste mig at hende mor rivejern ikke altid har ret godt styr på tankerne var trafikken. Når vi stod og så ud på den, og den rigtig larmede og stank, så sagde, hun at det da bare var biler, der var ikke noget at være bange for. Men når vi så skulle over vejen, så lød det helt anderledes; vi skal følges ad, bliv her, sit, gå og alle sådan nogen ordre, de var selvfølgelig til Sif. Jeg kendte jo slet ikke ordre dengang. Jeg mangler stadig at lære de andre hvordan tempoet skal være, men det går fremad.

Allerede den første dag lagde jeg mærke til, at Sif kun tissede og sked når vi gik tur. Mærkelig ide – selv var jeg ikke vandt til at tænke over hvor jeg gjorde det. Men ligefrem at gøre det hvor der har gået rigtig store farlige hunde, det turde jeg ikke. Nu tør jeg godt, for nu er jeg jo selv ret stor og farlig, det tror jeg da nok, og så har jeg jo Sif til at hjælpe mig. Men uheld sker jo, heldigvis har vi et gammelt gulvtæppe, så der er ikke rigtig nogen der bliver sure. Mor brummede nu lidt da det var sket på soveværelsets bræddegulv, og hun fik våde tæer.

Det værste ved Sif er egentlig at hun er så doven, hun gider ikke rigtig tumle. Sommetider tager jeg hende i nakkeskindet, for at trække hunde med til en leg. Nå ja det er kun når hun ligger i kassen det bliver nakkeskindet, ellers må jeg nøjes med halsskind. Men det vil menneskene altså ikke ha' "lad så søde Sif være" og "sæt dog den lille rod på plads". Det er altså ikke hvad jeg kalder høfligt af dem. Jeg skal da også have lov at være her ikke, og til at udfolde min personlighed og natur.

Sif er jo lidt gammeldags, hun kan for eksempel ikke lide computere, Ha! hør nu lige, det er jo bare nutidens aviser, kravl op og læg dig på den. Så får du opmærksomhed. Selvfølgelig er det så en fordel at være en sød hvalp, der ikke ved bedre.

I begyndelsen undrede jeg mig meget over den kasse de kalder tv. Det er fyldt med mennesker og dyr, som alligevel ikke er der. Jeg har tit set efter. Så hellere computeren, den har en hel masse sjove billeder. Og når jer træder på tastaturet kommer der endnu

flere, både på skærmen og på min mor eller fars ansigt.

Nu er vi på vinterferie, det betyder, at vi er kørt til et andet hus, hvor vi skal bo indtil efter nytår, fordi Sif hader fyrværkeri, og mine mennesker er et eller andet de kalder stressede. Det er helt fint. Far går ikke på arbejde, vi får god mad og mange ekstra bidder, og der bor masser af dyr ude i naturen. Harer, hjorte, fugle og katte (katte er farlige - det siger Sif, jeg forstår ikke hvorfor hun lader dem stikke sig lussinger). Det er spændende og så er Sif og jeg for en gangs skyld enige om hvad vej vi skal. Men jeg tror ikke jeg skal fortælle jer hvilke ord min mor bruger. Bare fordi hun faldt en enkelt gang is er nu engang glat, så rev hun sig på et brombærkrat, og fik lidt rifter osv, hvis hun bare gik på alle 4 ligesom os, kunne hun sagtens være kommet igennem. Men hun er nu også god til at brokke sig. Og når vi kommer til buske og træer, er vi altid hensynsfulde og løber forsigtigt rundt hver for sig, om hver sine stammer. Jeg kan glæde mig over, at her er det bedste tv jeg nogensinde har set. Brændeovnen kalder de den, jeg kan ligge og stirre på den længe. Og jeg prøver stadig at trække min pude helt tæt på. Men den går altså ikke, så må jeg ligge på en metalplade, men pyt så er jeg dejlig tæt på brændet, og al det bark smager godt.

Desværre har mine mennesker oplevet et tilbagefald. Nu er der igen masser af ting der bare er nej. Elektriske hegn, hestepærer, åen og sivskoven, døde fugle og masser af ting som jeg heller ikke kender navnet på. Der har ligget sne, alle tiders at bore hele hovedet ned i, og ingen kan se hvad man spiser. Desværre blev mine øjne noget røde, og tænk jer de kørte mig til dyrlæge stik i nakken og *ingen hundekiks* selve lille juleaften. Sprut og hvæs og så skal jeg have dryppet øjne. Og hende det gamle skrummel slipper helt for alt besvaret, bare fordi hun ikke kunne få sit store grødhoved helt ned under sneen.

Altså ikke mere fra mig nu. Men hvis I vil høre mere, så kan I jo bare sige til, jeg vil da gerne snakke med alle.

Frigga

(lånt fra Hundens tarv,

Grethe Birke ark

Hvorfor bliver nogle hunde klappet mere end andre?

Hunde minder på mange måder om mennesker. Når vi tobenede bevæger os, får vind i håret, griner og spiser fornuftigt, smitter velværen af på vores kropssprog. Vi smiler og møder omverden med en positiv udstråling. Sådan er det også med vores hunde. Når en hund får omsorg og god ernæring fra morgen til aften, er resultatet trivsel i hundehøjde og en blød, blank og indbydende pels. Blandt andet derfor har Royal Canin forsket i mad til racehunde i årtier. Hunde fortjener al den viden og alle de klap, de kan få.

Royal Canin - styrker hundens karakter

Er du opdrætter kan du få stor glæde af Royal Canins opdrætter ordning - ring på tlf. 8915 3535

sjov med spidser

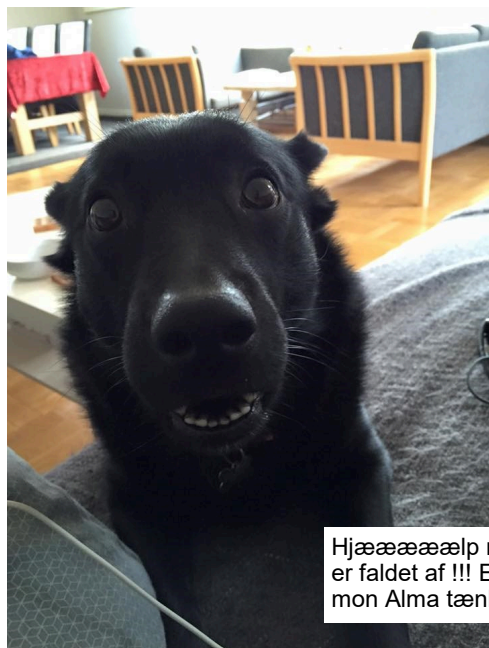

Luke syntes det er en underlig fætter han har fået sig ... men fandt ud af at øjne og mund var lavet af rosiner—så nu er snemanden skæv og kan

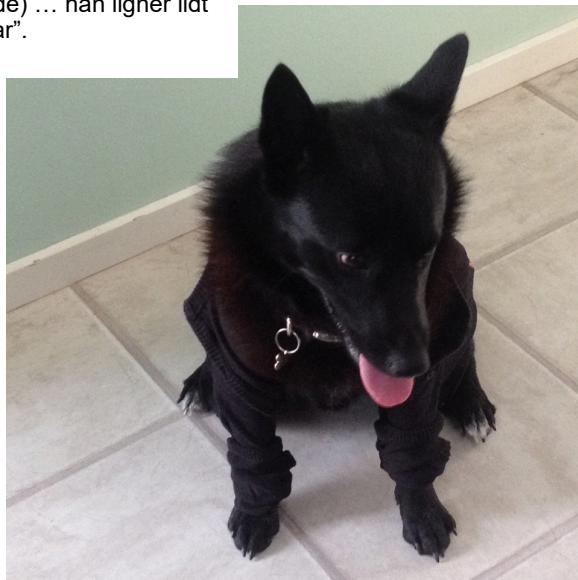

Fridolin leger i sneen—han syntes det er skønt ..

Årstiden skifter og så havde Thor pludselig en cardigan på (børnenes idé) ... han ligner lidt en "bedstefar".

Hjæææælp mine ører er faldet af !!! Eller hvad mon Alma tænker ?

ET SERIØST VOV

Ja undskyld mig, men nu må jeg altså have luft. I kender mig alle som en hund med masser af gode råd til mine medhunde. Men jer er ikke kun en charmerende lille pauseklovn. Der er mange kloge tanker og dybe følelser i mit hoved. Og denne gang er det altså alle jer mennesker jeg vil sige noget til denne gang. Så lyt tak!!

Det startede med en klage, en klage over mig, bare fordi jeg gøede. Heldigvis blev mine mennesker først noget sure på klageren. Men så begyndte de at snakke, lytte og tælle vov. Og så var de pludselig enige med klageren!!!

Jeg har set min mor har en bog af en vældig klog dame (Turid Rugaas, hende kunde min mor lære noget af). Hvorfor gør hunden? Spørger hun, og hun giver også svaret, "fordi den har noget at sige". Enig. Det forholder sig nemlig sådan, at der er masser af mennesker her, der skyder og larmer.

Kald det bare fyrværkeri og kanonslag, det er ild og krudt, så det er farligt. Jeg er ikke en fej køter, så jeg kæmper for at beskytte min familie og få de ballademagere til at stoppe skyderiet.

Men nej fødselsdage, gadefester og alt muligt andet bliver åbenbart først rigtig godt, når man har sat ild til krudtet og set ildgløder i alle farver. Jeg forstår det ikke. Jeg ved det er forbudt. Alligevel det er altså mig der får ballade, når jeg prøver at få dem til at opføre sig pænt.

Og hvorfor er det kun mig der skal lære at være stille. Jeg kan huske, dengang mor blev vækket flere gange hver nat af en hane. Men at den skulle lære noget, var der ingen der snakkede om.

Det er altså ligesom I mennesker ikke rigtig tager os hunde alvorligt. I må lade os få lov at bruge vores evner, vi har jo så mange. I lærer jo heller ikke børn at læse og skrive og regne for så at forbyde dem at lave andet end at grave huller i jorden eller sidde pænt i en lænestol vel?

Mine forfædre i mange generationer, har levet af at fange smådyr. Det vil min mor

så ikke have, at jeg gør. Slet ikke når det drejer sig om en flok kaniner (de dufter ellers godt), katte skal jeg også lade være med at jage. Ok men så må hun jo finde på noget andet: spor, søgeøvelser og sådan noget, for jeg vil ikke kede mig jeg nu godt jage.

Der er flere af mine venner der altid skal gå i én have. Jamen hvis man er jagthund så er det da alt for kedeligt. Heldigvis kan man da, næsten, altid komme ud af haven, selvom der er hegn. Men så kan det jo godt være det bliver naboens kaniner eller høns man jager først. Og er det så hundens skyld?.... Nej vel.

Så altså kære mennesker, vil I ikke nok tænke jer bedre om, så det ikke bliver os hunde der bliver straffet, når det er jer der opfører jer dumt, eller glemmer at tænke jer om.

(lånt fra Hundens tarv,

Grethe Birkemark)

POTENOTE

Lad mig nu lige med det samme slå fast med syv tommer guffebidder: en viking dementerer aldrig. Der kan dog opstå behov for at tilføje og uddybe tidligere udtalelser. Og det er vist på tide at uddybe tidligere visdomsord til hvalpe.

Her på det seneste er min flok vokset med en hvalp. Først ventede jeg på den blev hentet hjem, så agiterede jeg for, at vi byttede den med en pivbold. Det hjalp dog ikke, og jeg har nu fået et indblik i moralen hos vor tids hvalpe. Jeg siger med det samme, de har ikke kun behov for vejledning i omgang med mennesker. De skal lære grundlæggende god opførsel overfor en voksen, erfaren hund.

Her er et par grundregler:

1. Bid aldrig den voksne hund i halen, allerede den første dag (eller nogen anden dag)

2. Husk den voksne altid vælger først både med sovested, legetøj og godbidder.

3. Hvis du får lov at komme med på luftetur, så lad være med at stoppe op alle steder, bare fordi du ser et dumt blad flyve i vinden. Lad være med at gå den forkerte vej om lygtepæle, det ender med den store bliver tvunget til at følge dig.

4. Lad være med at te dig dumt overfor nabo-hunde, *dem* skal du ikke underkaste dig. Det gælder flokkens ære.

5. Lad være med at vise dig og tro du er noget bare for du får flest måltider, knas lidt stille og smask ikke.

6. Giv ikke den stor bagben, med klodset hvalpecharme, det er den der har haft besværet med at opdrage menneskerne. Den fortjener anerkendelse, og skal ikke skubbe til side af en lille uldtot.

7. Det med at tisse alle vegne og bide i de tobenedes tinger helt i orden. Det får dem til at huske hvor dejlige deres store hund er. Og så ved man jo hvem der får skylden, hvis de nye skindtøfler frister for meget.

Kort sagt opfør dig som en rigtig hund, men en næstkommenderende. Så skal vi nok få glæde af hinanden.

Tilføjelse.

Min sløve mor har ikke fået sent mine visdomsord ud i verden. Så lad mig komme

med lidt up date. Nu har det lille fjolleho' de boet her et godt stykke tid. Vi har lært hinanden og kende, og sådan et tandtatooveringsapparat vinder ved nærmere bekendtskab. Min hvalpesøster, Frigga hedder hun, kan godt li' at putte sig ind til mig når vi sover. Det er så godt og trygt, siger hun. Jeg må indrømme, at det er ret hyggeligt. Og helt ærligt så nyder jeg, at der endelig er nogen der forstår at værdsætte mine evner. Hun siger ikke hold mund, men ved, at jeg er den bedste garanti for vores sikkerhed, for jeg vogter altid.

Det med at hun gnaver i alting er nu ikke så dumt, for når der så er noget der er bidt i stykker er min mor jo aldrig i tvivl om hvem der har gjort det.... fnis. Nå ja det er jo så ikke så heldigt når ungen ligger sig så konen kan se den, *og høre der bliver gnasket træsko*. Øv det gav mig lidt problemer.

Men bortset fra lidt irriterende uvaner hos hvalpe så er det ret genialt at have dem med på gåtur. Min mor har kun to øjne, og de kigge i samme retning, så en af os, kan være supplerer menuen lidt. Vi skiftes. Så er der lineføring – det er bare umuligt. Ingen ikke engang min mor kan rette på en når hun har to liner viklet hver sin vej om benene, eller en to gange om det ene. Jeg anede faktisk ikke at hun kunne vende og dreje sig så meget samtidig med hun står på et ben.

Nu tror jeg jeg vil stoppe, for jeg skal have luftet mennesket mellem to byer. Men jeg kommer jo nok med lidt flere kommentarer efterhånden som hun vokser til. Der er jo noget med teenager nykker

Vov
Sif

(lånt fra Hundens tarv,

Grethe Birkemark)

Formand

Annette Schmidt-Mogensen
lykkensspidser@gmail.com

Avlsudvalgsformand

Elisabeth Meinild
elisabeth@meinild.net

Ansvarlig for klubblad

Jeanette Jensen
jeanette@chrisjensen.dk

I Klubben for Sort Spids gør vi et stort arbejde for at avle sunde hunde, og vi kan kun opfordre ejere af Sorte Spidser til at støtte op om vores avlsarbejde, så vi kan komme et skridt videre med racen.

www.sortspids.dk

